
Těžká cesta za studentským přivýdělkem

Těžká cesta za studentským přivýdělkem

Nás, studentů, kteří si příležitostně či pravidelně přivýdělavají na brigádách, není málo a zdaleka nerozhoduje jen to, do jaké míry jsme podporováni rodinou, či jaké máme kolem sebe zázemí. Každý vezme za vděk nějakou korunou navíc. Protože přivýdělkem často řešíme své existenční problémy, volba pracovní příležitosti se tak omezuje na aktuální nabídku, ať už je jakákoli. Často je to jen ta práce, kterou nikdo jiný dělat nechce.

Nabídka studentských agentur, zajišťujících mládeži „snadnou“ cestu k penězům a firmám levnou a relativně spolehlivou pracovní sílu, je téměř totožná. Obvykle ve výběru nechybí práce na pokladně, ve skladu, nebo třeba roznášení letáků. V mrazivých dnech, kdy musí člověk přešlapovat na několika metrech se mu několik hodin s letáčky v ruce stává současně zátěžovou zkouškou organismu. Pokud je ze zdravotních důvodů schopen dostavit se i druhý den na své stanoviště, dá se hovořit o štěstí. Takovou práci vám navíc vůbec neutíká, kromě otfělé fráze s letáčkem v ruce nemáte s kým byste prohodili slovo. Podobné pocity chladu a neprokrvení končetin zažívají i hostesky u pultů s ochutnávkami, které jsou většinou umístěné u chladicích boxů. Mnohdy jsou slečny navíc oblečené do nepřilíš pohodlných reklamních kostýmů, o jejichž vkusnosti raději pomlčme. U takových brigád je alespoň malou útěchou procento z prodaných výrobků. Studenty často najdete i v pekárnách, kde si právě možná polepšila, a mají tu čest místo vytírání podlahy čistit plechy, na kterých se pečou voňavé houstičky a koláče. Podle vzhledu oněch plechů by si ale voňavé pečivo představil málokdo. Další zkouškou nervů je telemarketing, v horším případě ten aktivní, při kterém i přes vnitřní nesouhlas „vnucujete“ lidem produkty, které by jste vy sami nechtěli ani zadarmo. Navíc musíte stíhat ďábelské tempo počítače, který vám při ukončení hovoru okamžitě vytáčí telefonní číslo dalšího potencionálního zákazníka. Je to sedavé zaměstnání, proto by mohl být člověk vděčný, když se dozví, že další den nastupuje doplňovat zboží do supermarketu. Tam se naopak naběhá a napsiluje s paletami výrobků dosytosti. Často se také může přihlásit na tzv. taškování, které je hojně využíváno obchodními domy např. o Vánocích. Člověk pak několik hodin stojí za zády pokladní a balí nakupujícícm zboží do igelitových sáčků a tašek.

Je pravda, že zatím tu zazněla jen slova kritiky, a samozřejmě platí, že na každé práci lze nalézt něco pozitivního. Záleží většinou na konkrétních osobách, pod kterými pracujete. Brigáda v kavárně za podprůměrný výdělek ale mnohé optimisty vyléčí. Stačí, když po vás vedoucí, nervózně stopující čas při obědové půlhodině, o kterou se navíc musíte prosit, chce práci za pět pomocných sil.

Fyzická náročnost studentských brigád je jedna věc, nelze ale opomenout ani psychické vyčerpání. Studentka Iveta, která si přivydělává celkem pravidelně, například vzpomíná na prodávání zmrzliny: „Nemohla jsem si často ani odskočit na WC, lidi nedokážou pochopit, že i ty jseš jenom člověk se základními životními potřebami. Naučila jsem se být po čase nekompromisní a nechala zákazníky čekat. To když jsem se nemohla vedení dovolat, aby mě přišli na chvíli vystřídat.“ Její přítel Martin, také toho času studující vysokou školu, dodává své zkušenosti: „Nejhorší jsou noční směny. Chvilí trvalo, než jsem si zvykl vydržet pak fungovat i přes den. Jako skladník v zelenině jsem se zase dost nadřel, šlo o velmi náročnou práci na fyziku.“

Iveta i Martin se shodují, že výjimečně pracují i na úkor školy. Pod tíhou životních nákladů buď kvůli práci vynechají přednášku, nebo se stane, že zaspí po směně, která trvala dlouho do noci.

Občas se na studentských brigádách jedná opravdu o fyzicky náročnou práci za nepřiměřeně nízké ohodnocení, nemluvě o jednání se studenty, které není vždy zcela korektní. A ne zcela výjimečně se přitom můžete dostat do situace, kdy vás na smluveném místě odkáží zpět k domovu. Odůvodnění? Zredukovaný počet pomocných sil stačí a chybička, která se vloudila, není v žádném případě na jejich straně. Těm šťastnějším, kteří žádnou negativní zkušenost s agenturami, zprostředkovávajícími studujícími brigády, natož pak se zaměstnavateli samotnými, nemají, nezbyvá než gratulovat.

Lucie Horáčková